

Verrassende rijkdom aan de Linge

Het zal inmiddels zo'n tien jaar geleden zijn geweest, dat een kennis mij een krantenartikelje in de hand drukte met de aankondiging van een concert in de Hervormde kerk te Heukelum. Zij was zelf op dat moment niet in de gelegenheid om hier naartoe te gaan, maar dacht dat dit concert wellicht iets voor mij zou zijn als liefhebber van klassieke muziek.

Zelf geboren en getogen in de stad Utrecht, na 25 jaar verhuisd naar Woerden en tien jaar later weer verhuisd naar Rhenen (waar ik inmiddels alweer twintig jaar woon) had ik geen idee waar ik Heukelum moest lokaliseren. De kaart van Nederland gaf uitkomst. Heukelum, gelegen aan het riviertje de Linge, ligt iets ten zuiden van Leerdam in het uiterste puntje van de provincie Gelderland. Vanaf de Utrechtse Heuvelrug dus binnen een goed half uur te berijden via de A15 richting Rotterdam.

't Was een mooie zaterdagavond in de lente waarop ik komend vanaf de A15 op de provinciale weg richting Leerdam, op de kruising (inmiddels ook al vervangen door een rotonde) linksaf sloeg naar Heukelum. Door de nog niet geheel in blad gekomen bomen had ik een verrassend uitzicht op een donjon van wat later het bewoonde en daardoor niet te bezichtigen kasteel Merckenburg bleek te zijn.

Op het verkeersplateau aangekomen kreeg ik alweer een tweede verrassing: een prachtig uitzicht op de toren van de kerk in Heukelum, mijn uiteindelijke eindbestemming voor die avond. Daarna sloeg ik rechtsaf waar de weg iets naar boven loopt, richting de oude kern. Een smal straatje met oude huizen leidde mij door het historische centrum naar de kerk. Maar vlak daarvoor, waar de straat iets breder wordt, alweer een derde verrassing: het voormalige stadhuis compleet met bewoond ooievaarsnest met direct daarnaast het pittoreske kerkje. Na het vinden van een geschikte parkeerplaats verderop in de straat en een kleine wandeling door het historisch centrum van Heukelum kwam ik uiteindelijk aan bij de kerk. Na het betreden van het portaal en het openen van de toegangsdeur tot de kerk, werd ik aan de geïmproviseerde kassa hartelijk welkom geheten door, wat later bleek, de organisator en stuwende kracht achter deze concertreeks, Okke Dijkhuizen. Na betaling van de (bescheiden) entree en ontvangst van het programma bleek het mogelijk te zijn zelf een geschikt plaatsje uit te zoeken. Wederom een verrassing: de eenvoud en juist daardoor de intimiteit en ingetogen sierlijkheid van deze kerk met als pronkstuk het inmiddels alweer 230 jaar oude Gideon Thomas Bätz-orgel!

En het bleef die avond niet bij deze vierde verrassing, ook het concert zelf qua programmering en het niveau van de uitvoerende musici vormde een ware verrassing. Zelfs de pauze was verrassend. Waar maak je het nog mee dat je in de pauze van een concert schouder aan schouder met de musici koffie staat te drinken (met een koekje!) uit een plastic bekertje? Na afloop bleek het mogelijk te zijn de uitvoerenden te spreken, tekst en uitleg te krijgen over de (historische) instrumenten en dergelijke.

Het is niet bij deze ene avond vol verrassingen gebleven. Als het ook het maar even lukte, bezocht ik de afgelopen jaren de concerten in Heukelum. Keer op keer laat ik mij door Okke Dijkhuizen verrassen door de uiterst gevarieerde concertreeksen, van middeleeuwen tot renaissance, via de barok naar de hedendaagse muziek.

Verbazingwekkend hoe het Okke Dijkhuizen steeds opnieuw lukt om voor de groeiende kring van muziekliefhebbers elk jaar weer zo'n gevarieerd programma samen te stellen.

En welke grootheden heb ik de afgelopen jaren al niet mogen beluisteren: Pieter Jan Belder, Musica ad Rhenum, het Amsterdams Loeki Stardust Kwartet (wie kent niet de oude door hen ingespeelde STER-reclame tune?) het Calefax Rietkwintet en vele anderen.

Maar ook jonge nog onbekende en aankomende talenten hebben, op hun weg naar de grote concertpodia, een plek gekregen in de concertreeksen.

Elk jaar weer zijn de door Okke Dijkhuizen zelf gedirigeerde uitvoeringen van diverse koorprojecten, waaronder de passieconcerten, momenten om letterlijk en figuurlijk stil van te worden.

Een stilte die zoals tijdens een virginaalconcert niet hinderlijk verstoord wordt door de zacht ruisende regen op het kerkdak of door de op het hele en halve uur slaande kerkklok.

Een rijkdom dat wij zoveel cultureel erfgoed in zo'n kleine historische stad aantreffen met als parel aan de kroon de concertserie in de kerk van Heukelum.

Wat mij betreft mag de kerkklok zijn bronzen geluid nog vele jaren laten horen tijdens even zo vele concertreeksen in de Hervormde kerk van Heukelum!

Dick de Kemp - Rhenen